

Ets

Quan t'has deixat arrossegar mar endins i no has fet el mínim gest per agafar el flotador

Foto: fiction of reality

Ho tens tot, et diuen. Ets valenta, ets forta. Ets.

No saben quantes vegades per identificar-te no has tingut res més que el teu nom escrit en lletra de pal en un tros de paper. Que sense escapatòria ni pietat, assenyalant-te amb el dit, t'has dit covarda, quan no has tingut el valor d'obrir el pany. Quan t'has deixat arrossegar mar endins i no has fet el mínim gest per agafar el flotador. I digue'm qui et salvarà si no ho fas tu. Que has tremolat sota un llençol prim quan de nit els teus monstres han tornat i se t'han clavat al fons del pit. I on és la mare i on és l'escut i on és la pau. Quan la tempesta de paraules, que no saps què et reclamen ni què esperen, t'han cremat impacients a mitja gola o darrere els ulls. La falta d'aire per respirar aquest món fins a sentir-te'l part del teu cos. No ho saben, que un dimarts et vas llevar i et vas veure a deu mil quilòmetres de tot i de tothom. Que ara et sembla absurd seguir alguns jocs d'abans. Que ve de lluny aquest sentir-te, tot d'una, fora de lloc.

Ets, et diuen. I un dimecres qualsevol proves d'encaixar amb algun adjectiu que enmig de la intempèrie sàpiga nedar.